

Добрич и Мусатлии. — Въобще живѣятъ на голѣми челяди, които се бројатъ за една кѫща. Женени или не, синоветъ живѣятъ при баща си. Така и дъщерите додѣ се оженятъ. Слугите не се бројатъ за членове на домакинството.

Домакинството се зове кѫща.

Евджилери (Чирпанско). — Въ нашето село Евджилери живѣятъ повече въ малки домакинства. Случва се да има и голѣми домакинства. Въ такъвъ случаѣ животътъ е добъръ, ако се слушатъ помежду си и работата имъ се свършва много по-скоро.

Еленско. — Въ Еленско живѣятъ размѣсено; както въ голѣми, така и въ малки домакинства. Голѣмите домакинства сѫ рѣдкостъ. Случва се, че единъ баща гледа кѫщата си пълна не само съ своите синове и дъщери, но съ внучи и правнучи. Това е обаче прѣимущество на селата или, както се наричатъ тукъ, на колибите. Има челяди по колибите отъ 15—20 членове.

Въ домакинството слугите не се сметатъ, но тѣ сѫ като половина членове отъ домакинството, защото, особено по селата, ядатъ наедно, съвѣщаватъ се наедно, оженватъ ги като свои и пр. Ако слугите сѫ прибрани като храненици, или сѫ нѣщо родъ, сметатъ се въ домакинството.

На домакинството въ Еленско казватъ кѫща, домъ и челядъ.

Казанлѣжко. — Въ градъ Казанлѣжъ обикновенно живѣятъ въ малки домакинства. До прѣди 7—8 години имаше нѣколко 4—5 голѣми домакинства, но сега и тѣ не сѫществуватъ. По селата има голѣми домакинства.

Въ малките домакинства живѣятъ тѣй: бащата като отъ храни синоветъ си, ако е въ състояние, поддържа ги и ги храни додѣ се оженятъ и следъ това ги отдѣля. Ако ли не е въ състояние, той ги поддържа додѣ отрастятъ, дава ги сetenѣ на занаятъ или на работа и тѣ захващатъ сами да се поддържатъ и да се грижатъ за себе-си йошче отъ малки.

Въ голѣмите домакинства живѣятъ тѣй: бащата като прѣхрани синоветъ си и дъщерите, всички работятъ наедно общата работа и каквото се спечели отъ страна, прѣбира го бащата. Додѣто не умрѣ стария, синове и дъщери не се дѣлѣятъ. Само следъ смъртъта му всѣки става отдѣленъ кѫщовникъ.